

téma:

NADĚJE ČESKÉHO NÁRODA

Kdo patří mezi nejúspěšnější příslušníky

„Převlékám se za Fantomase
a projíždím se Prahou," říká mladý
podnikatel-multimilionář Kamil Vacek

Narodili se v letech 1971 až 1976. Za časi normalizace, kdy se stály dlouhé fronty na banány a odehrával se český baby boom. Tehdejší vlna porodnosti byla druhá nejsilnější od skončení druhé světové války. Revoluční události v roce 1989 je zastihly na střední škole. Dětství prožili v totalitě, na kterou si ještě pamatují, dospěli v demokracii. Hrávali si s předpotopními počítači, v roce 2002 používají nejmodernější techniku. Do patnácti byli nejdál u Balatonu. Teď mají procestovaný svět. Mezi bezejmennou masou lidí, kterým je dvacet pět až třicet, se skrývají jedinci výjimeční, talentovaní, vzdělaní. Hvězdy svých oborů. Lidové noviny po konzultaci s odborníky našly sedm z nich. Tady jsou: podnikatel, klavírista, režisér, výtvarník, historik, informatik a strůjce veleúspěšné počítačové hry.

polistopadové generace?

Byznysmen KAMIL VACEK 27 let

Jsem macho, Fantomas a rozjížděč nápadů

„Francouzky o mně říkají, že jsem macho,“ tvrdí hrdě jeden z nejúspěšnějších českých podnikatelů Kamil Vacek. Objednává si v kavárně a culí se při tom na servírku. Když dívka úsměv neopětuje, dodá: „Jsem macho. Bude jiná!“ Kroučí se na židli a dělá prudké pohyby. „Moje slovenská přítelkyně mi říká: Ty sa stále mýkaš!“ Vysoký černovlasý multimilionář působí na první pohled jako rozjížděný chlapec pubertálního věku.

V roce 1996 se spolužáky otevřel obchůdek s mobily. Ten se po třech letech se rozrostl ve firmu GSM Partner – dnes jednoho z největších prodejců mobilních telefonů u nás. Za pět let své podnikatelské kariéry založil Kamil Vacek dvanáct firem. Tvrdí, že nesnáší nudu, a říká si „rozjížděč nápadů“. Mezi jeho zkrachovalé aktivity patřil mimo jiné i specializovaný obchod s antikoncepcí - „Kondome-rie“. „Mám v sobě náboj furt něco dělat a ono to jednou musí vyjít. Ze všech firem, který jsem založil, vyšla jedna hodně dobře, dvě slušně, šest umřelo ... to zase není žádný štěstí,“ zamyslí se nad otázkou, zda je dítětem štěstěny.

Nedávno prodal svůj 90% podíl v GSM Partner jedné francouzské společnosti, za což získal asi 100 milionů korun, nadále ale zůstává šéfem společnosti.

„Mám v sobě furt náboj něco dělat a ono to jednou musí vyjít,“ říká Kamil Vacek, který v jedenadvaceti letech založil firmu GSM Partner, která je dnes jednou z největších prodejních sítí mobilních telefonů u nás

S francouzskými firmami ostatně spolupracoval už od svých začátků a tvrdí, že francouzský taxikář prý často nepozná, že není rodilý mluvčí.

Býval workoholik, měsíčně měl na účtu za mobil tisíc odchozích a tisíc přichozích minut hovoru. „Bolela mě hlava. Rozhodně to není zdravý, to co prodáváme,“ uchechtne se a mocně se zakousne do koblíhy. Po delším rozhovoru zjišťují, že když zrovna nedělá sexistické poznámky, dokáže být zábavným a inteligentním společníkem.

Petr Koubský, šéfredaktor časopisu Inside, který se zabývá novou ekonomikou, o Vackovi říká: „Postupuje přímočaře, z ničeho nedělá velkou vědu. Kdyby byl fotbalistou, bude to ten typ, co z každé pozice střílí na branku, protože ví, že ta hra se hraje na góly. Nebojí se dělat chyby a velice rychle se z nich učí.“

Vacek studoval osm let vysokou školu ekonomickou, ale odnesl si nakonec jen bakalářský titul. „Akademické svět v tom oboru je hrozně pomalejší. Byznys se vyvíjí, ale škola mapuje historii.“

Peníze prý mladému byznysmeni dávají hlavně svobodu. „Nemusím přemýšlet, jestli mám na to jet do Budapešti, abych mamince koupil šunku k Váno- cům,“ přibližuje svůj životní styl. Kromě vozu pro „všední den“ vlastní také exkluzivní „fantomasí“ auto - Citroen tzv. Žehličku, v němž se v masce Fantomase projíždí starou Prahou. Hodně peněz prý „vráží do cestování“. Odmalička zbožňo-

val atlasy a teď jezdí tam, kam si mohl dříve jen ukázat prstem.

Klavírista MARTIN KASÍK 25 let

Klavírní virtuos ze studentských kolejí

Na sobě má hodně vytahané tričko, ale při focení nezapře profesionálního interpreta a automaticky si přičísne vlasy. Klavírní virtuos Martin Kasík sáhl na piano poprvé ve čtyřech letech, kdy si díky svému absolutnímu sluchu přehrával melodie z televize. Narodil se ve Frenštátě pod Radhoštěm, teď studuje v Praze HAMU. Bydlí na kolejkách. Na stěnách pokoje, jehož podstatnou část zabírá klavír, visí kalendářové reprodukce Marca Chagalla a všude kolem vládne studentský nepořádek.

Dvě strany jeho životopisu zabírá seznam cen: 1. místo v celosvětovém kole Young Concert Artists, vítězství na Pražském jaru v roce 1998, hudební cena Davidoff pro umělce do 28 let... S kritikami je to obdobné - The Washington Post: „Kasíkův Chopin byl elegantní a neodolatelný.“ New York Times: „Hra Martina Kasíka vyniká obdivuhodnou technikou, plasticitou, vytříbeným smyslem pro barvu a inteligencí.“

„Ve škole mi šlo všechno. Měl jsem hodně zájmů. Až do třinácti let jsem nebyl rozhodnutý stát se profesionálním hudebníkem. Hudba byla jedním z mnoha zájmů. Můj pan učitel v hudebce to chápal prý a snažil se ve mně rozvíjet hlavně schop-

FOTO LN - ONDŘEJ NĚMEC